

forfællelige. Derfor mener jeg, at man hellere skulde gaa den Vej at benytte Besligheden, hvis den er til Stede her — det er muligt, at den ikke er til Stede, det er muligt, at dette Lovforslag ikke kan gennemføres, og saa er det en anden Sag — altsaa benytte Besligheden til, naar et saadant Stattelovs forslag, der kunde føres igennem, kom frem, da at benytte saadanne Bestemmelser til. Saa kunde vedkommende Landbokommission sidde i Ro og Fred og studere det juridiske Spørgsmaal, paa hvad Maade man bedst kunde ordne Udskrivnings- og Sammenlægningsforholdene her i Landet. Ja, Gud bevares, til den Side af Sagen tror jeg, at en saadan Kommission vil være overordentlig vel stiftet, men at den skulde være det til det andet, tror jeg ikke paa.

Jeg kommer nu til Spørgsmaalet om, hvad der vil blive det finansielle Resultat, hvis de Forslag, jeg her har antydet, skulde kunne gaa igennem. Selv om man tror nok saa lidt, at det virkelig skulde kunne ske, følger det jo af sig selv, at man er nødsaget til, naar man dog har tænkt at stille saadanne Forslag, at gøre sig klart, hvad der finansielt set vilde kunne blive Følgen af dem. Hvis Brændevinsstaten blev sat til 70 Ore, og Skatten, som den nu er, til 7 Kr., pr. Td., og man regner, at den forhøjede Brændevinsstat vilde bevirke en Forringelse af Forbruget med $\frac{1}{3}$, hvilket jo vilde svare til, at Regeringen antager, at Forhøjelsen til 1 Kr. vilde forringe det til det halve — en Forhøjelse til 70 Ore vilde jo saa, matematisk set, bringe en Forringelse med $\frac{1}{3}$ af Forbruget, det er noget, man ganske vist ikke bestemt kan vide, men man maa jo gaa ud fra et Tal — vilde der altsaa gennem en forhøjet Brændevinsstat indgaa en Merindtægt af 4,300,000 Kr., hvorfra der saa i Afslag paa Skatten vilde fragaa 1,500,000 Kr., altsaa en Forøgelse af Alkoholbestatningen med 2,800,000 Kr. Den Indkomststat, som jeg har stiftet, vilde med 1 pCt. om Mæret plus den særlige Formueskat, som jeg har tænkt paa, kunne antages at give 2,400,000 Kr. om Mæret.

Naar jeg saa skulde omtale, hvad jeg mener, at disse Penge skulde bruges til, saa er det min Mening, at først og fremmest skulde Kommunerne lettes. Denne Lettelse vilde kunne fremkomme derigennem, at Land- og Vigningsstaten overgik til By og Amtskommuner. Derigennem vilde der for Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Amtskommunerne fremkomme en Lettelse af 1,600,000 Kr. Naar da tillige, som Regeringen har foreslaaet, Defikventudgifterne bleve overtagne af Statskassen, vilde 2 Millioner derigennem

være brugte. Naar man saa siger: Ja, men vilde ikke enten Landet eller Kjøbstæderne her forurtes — saa tror jeg det ikke. Thi paa den ene Side vilde Landet igennem Landskattens Overgang til Amtene ganske vist saa en Fordel, som Kjøbenhavn og Kjøbstæderne ikke saa Del i, men paa den anden Side vilde Kjøbenhavn og Kjøbstæderne saa den meget store Del af Fordelen ved at blive fri for Defikventudgifterne. Naar det hele regnes under eet, antager jeg ikke, at der gennem et saadant Forslag vilde komme andet ud end en ret lige Fordeling mellem By og Land. Jeg vilde dernæst foreslaa, at godt og vel 2 Millioner bleve stillede til Kommunernes fri Raadighed, altsaa omtrent det halve af, hvad Regeringen havde foreslaaet, og at endelig dels, hvad der saa blev tilovers, hvilket vilde blive ca. 1 Million, plus hvad der i Fremtiden kunde komme ind, ved at Skatten steg, i alt Fald indtil videre skulde samles op i, hvad jeg vilde kalde kommunale Fonds, som naar de havde naaet en vis i Løven nærmere bestemt Størrelse, skulde træde i Virksomhed, og at det saa gennem Bedtægter, udarbejdede af Amtsrådene og i Byerne af Kommunalbestyrelserne, efter Indenrigsministeriets Besludning og med endelige Approbation skulde bestemmes, paa hvad Maade disse Penge skulde bruges til Fordel for den mindre vel stillede Del af Befolkningen og da særlig først og fremmest, hvad Landet angaar, til at staffe Landarbejderne og de med dem ligestillede Hus og Hjem og i alt Fald saa meget Jordtilliggende, at de kunde holde en Ro.

Jeg kommer dernæst over til den anden Del af den høje Regerings Forslag, nemlig Toldforslagene i § 3. Den højtærede Finansminister mente, at vel havde Agrarerne hidtil ikke syntes at ville fordrø Toldbeskyttelse, men den Tid vilde nok komme, da man vilde indse, at man maatte opgive at regne med de udenlandske Markeder, men vilde blive nødt til at lægge en ganske anden Vægt paa det indenlandske Marked end hidtil, og da vilde man nok komme til at fordrø Beskyttelse for Landprodukterne, saaledes som man har fordrøet og gennemført det saa vel i Tyskland som i Sverige — jeg tror, jeg opfattede den højtærede Finansminister rigtig. Ja, jeg ved jo ikke, hvad der kan ske i Fremtiden, og det er muligt, at Udviklingen kunde gaa i den Retning, at man virkelig skulde komme til at staa over for et Spørgsmaal af den Bestaenhed. Men jeg haaber dog endnu, at det ikke skal ske, og i ethvert Tilfælde tror jeg ikke, at det egentlig tal